

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru

Dumitru Visternicean, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilmava” prin intermediul avocatului Pascal Lilia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilmava” împotriva Serviciului Vamal și titularului de drept al mărcilor comerciale „Ariel” reprezentantul Asociației „React”, cu privire la anularea procesului-verbal, obligarea permiterii plasării mărfurilor în regim vamal de import și încasarea cheltuielilor de depozitare,

cererea reconvențională depusă de „The Procter & Gamble Company” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ilmava” și Serviciului Vamal, cu privire la constatarea faptului, interzicerea importului de mărfuri și încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilmava”, s-a admis apelul declarat de Serviciul Vamal, s-a casat parțial hotărârea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2013, SRL „Ilmava” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal și titularului de drept al mărcilor comerciale „Ariel” reprezentantul Asociației „React”, cu privire la anularea procesului-verbal, obligarea permiterii plasării mărfurilor în regim vamal de import și încasarea cheltuielilor de depozitare.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 14 februarie 2011 SRL „Ilmava” a depus către Biroul vamal Chișinău declarația vamală nr. 3029 I 2757 prin care au fost declarate mărfuri (preparate pentru spălat condiționate pentru vânzarea cu amănuntul) în valoare de 318 624,30 lei, cu greutatea neto 26600 kg.

Menționează că, la 15 februarie 2011 în temeiul unui proces-verbal, marfa a fost reținută pe motivul precum că face obiectul aplicării măsurilor de protecție a proprietății intelectuale.

Indică reclamantul că, mărfurile respective se păstrează la antrepozitul vamal deținut de SRL „Politrans Broker” care solicită achitarea serviciilor în valoare de 129246 lei, precum și scoaterea mărfurilor din antrepozitul vamal.

Astfel, mărfurile date sunt reținute de organele vamale timp de 2 ani, iar titularul de drept solicită ca toate cheltuielile aferente păstrării și distrugerii mărfurilor în cauză, să fie suportate de SRL „Ilmava”.

Reclamantul arată că, pârâtul nu-și onorează obligațiile respective și continuă să rețină marfa în regim vamal suspensiv „antrepozit vamal”, cauzând în acest fel daune materiale legate de păstrarea mărfurilor respective.

Mai menționează că, organele vamale prin reținerea și plasarea mărfurilor care constituie obiect al protecției proprietății intelectuale, în regim vamal suspensiv „antrepozit vamal”, nr. DV3029I2757/14.02.2011, contrar voinței SRL „Ilmava”, încalcă prevederile art. 24 și art. 304 alin. (1) din Codul vamal.

Relatează că anterior a solicitat de la Serviciul Vamal eliberarea mărfurilor și anume, preparate pentru spălat condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, detergenți pentru rufe, total 2217 ambalaj, 17, 604 bucăți, cu scopul plasării lor în regim vamal de import cu achitarea drepturilor de import aferente, însă această solicitare nu a fost satisfăcută.

Solicită reclamantul, anularea procesului-verbal din 15 februarie 2011, obligarea organelor vamale de a permite plasarea mărfurilor preparate pentru spălat condiționate pentru vânzarea cu amănuntul „Ariel”, detergenți pentru rufe total 2217 ambalaj, 17, 604 bucăți, în valoare de 318 624,30 lei, greutatea neto 26600 kg, în regim vamal de import cu respectarea cerințelor prevăzute de legislația în vigoare, obligarea titularului dreptului de proprietate intelectuală de a suporta în conformitate cu art. 307 alin. (3) Cod vamal, cheltuielile de depozitare în valoare de 129 246 lei.

La 29 octombrie 2013, „The Procter & Gamble Company” a înaintat cerere reconvențională împotriva SRL „Ilmava” și Serviciului Vamal, cu privire la constatarea faptului, interzicerea importului de mărfuri și încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin intermediul notificării nr. 608 din 16 februarie 2011, a fost informat de către Serviciul Vamal că în temeiul art. 304 alin. (1) Cod vamal, autoritățile vamale din cadrul Biroului vamal Chișinău au reținut ca fiind susceptibile să aducă atingere unui drept de proprietate intelectuală marfa (preparate pentru spălat-detergent) pe care era aplicată ilegal marca protejată „Ariel”.

Indică că, marca comercială „Ariel”, atât cea verbală cât și figurativă, este înregistrată pe teritoriul Republicii Moldova după compania „The Procter & Gamble Company”, având numerele de înregistrare în baza de date a mărcilor Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală.

La 18 februarie 2011, adică în termen de 2 zile din data notificării despre reținerea lotului suspect de marfă cu marca „Ariel” a fost depusă cererea de intervenție privind protecția la frontieră a mărcii „Ariel”, care a fost acceptată de Serviciul Vamal prin notificarea nr. 28/05-2155 din 02.03.2011.

Produsele identificate în urma controlului și reținute de către Serviciul Vamal au fost vizualizate pe baza fotografiilor realizate și puse la dispoziția titularului de drepturi.

Față de această situație, reprezentantul companiei „The Procter & Gamble Company”, prin notificarea nr. 004 din 16.03.2013 a informat Serviciul Vamal că produsele reținute la 06.01.2013 aduc atingere dreptului de proprietate intelectuală asupra mărcii „Ariel”, fiind contrafăcute.

Remarcă că, prin importul efectuat de către SRL „Ilmava” a produselor cu mărcile „Ariel” s-a încălcat dreptul exclusiv al companiei „The Procter & Gamble Company” asupra mărcilor sale înregistrate corespunzător în Republica Moldova, iar „The Procter & Gamble Company”, a confirmat prin notificarea sa că produsul declarat la vamă de către SRL „Ilmava” nu a fost fabricat de „The Procter & Gamble Company” și respectiv nu a fost procurat de la careva distribuitor autorizat de această companie.

A mai indicat că, prin notificarea nr. 28/05-4386 din 29.04.2011, Serviciul Vamal în conformitate cu prevederile art. 100 și art. 304 din Codul vamal a autorizat utilizarea destinației vamale „distrugere”, astfel că cele 26600 kg de „Ariel” urmau să fie distruse în anul 2011.

Susține că mărcile cu nr. R 2041 și nr. 15142 reprezintă un drept de proprietate intelectuală a companiei „The Procter & Gamble Company”, iar importul și comercializare neautorizată a produselor ce poartă mărci identice sau similare cu mărcile menționate aduc atingere drepturilor exclusive de proprietate intelectuală deținute de „The Procter & Gamble Company”, ceea ce reiese din prevederile art. 9 ale Legii nr. 38-XVI din 29.02.2008 privind protecția mărcilor.

De asemenea, specifică și faptul că pe detergentul declarat la import de SRL „Ilmava” este folosit un semn identic cu marca protejată pentru produse identice cu cele pentru care marca a fost înregistrată, producând în percepția publicului un risc de confuzie care include și riscul de asociere, ceea ce cauzează titularului mărcii un prejudiciu, fapta SRL „Ilmava” încadrându-se și în ipoteza prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea privind protecția mărcilor.

Precizează că, în conformitate cu art. 69 al Legii privind protecția mărcii, în cazul când s-a constatat încălcarea drepturilor, instanța de judecată poate ordona, la cererea reclamantului, luarea de măsuri cu privire la produsele cu care s-a încălcat

dreptul asupra unei mărci și, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele și instrumentele care au servit la crearea și fabricarea acestor produse. Printre măsuri vor figura în special și distrugerea produselor, care potrivit alin. (2) al aceluiași articol, aceasta se realizează din contul pârâtului.

Solicită, constatarea faptului că mărfurile reținute de Biroul vamal Chișinău în baza notificării nr. 608 din 16.02.2011 și anume, preparate pentru spălat - detergenți cu marca comercială „Ariel”, cantitatea de 26600 kg, aduc atingere drepturilor exclusive asupra mărcilor „Ariel” cu nr. R 2041 și nr. 15142, fiind contrafăcute interzicerea importului de mărfuri, detergent cu marca „Ariel”, cantitatea 26600 kg, declarate prin declarația nr. 3029 I 2757 din 14.02.2011 de către SRL „Ilmava”; încasarea prejudiciului moral în sumă de 26600 lei; obligarea și punerea în seama SRL „Ilmava” tuturor cheltuielilor de depozitare, manipulare și de păstrare a mărfurilor sub supraveghere vamală, precum și cheltuielile de distrugere sau alte cheltuieli aferente ori similare; obligarea Serviciului Vamal să anuleze din oficiu declarația vamală nr. 3029 I 2757 depusă de SRL „Ilmava”, să organizeze și să coordoneze cu alte instituții interesate distrugerea produselor contrafăcute importate de SRL „Ilmava” și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 9500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ilmava” a fost respinsă. S-a admis parțial cererea reconvențională depusă de „The Procter & Gamble Company”, fiind constatat că mărfurile reținute de Biroul vamal Chișinău în baza notificării nr. 608 din 16.02.2011 și anume preparate pentru spălat - detergenți cu marca comercială „Ariel”, cantitatea de 26600 kg, sunt contrafăcute. S-a interzis importul de mărfuri și anume detergent cu marca „Ariel”, cantitatea 26600 kg declarate prin declarația nr. 3029 I 2757 din data de 14.02.2011 de către SRL „Ilmava”. S-a încasat din contul SRL „Ilmava” în beneficiul „The Procter & Gamble Company” prejudiciul moral în sumă de 26 600 lei. S-a obligat Serviciul Vamal să anuleze din oficiu declarația vamală nr. 3029 I 2757 depusă de SRL „Ilmava” și să organizeze și coordoneze cu alte instituții interesate distrugerea produselor contrafăcute importate de SRL „Ilmava” din contul său. În rest pretențiile au fost respinse.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 ianuarie 2015 și 26 ianuarie 2015, SRL „Ilmava” și Serviciul Vamal au declarat apel.

La 25 iunie 2015 „The Procter & Gamble Company” a depus cerere de alăturare la apelul declarat de Serviciul Vamal.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, cererea de apel înaintată de „The Procter & Gamble Company”, a fost restituită.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, s-a respins apelul declarat de SRL „Ilmava”, s-a admis apelul declarat de Serviciul Vamal, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015, în partea admiterii cerințelor cererii reconvenționale privind obligarea Serviciului Vamal să anuleze declarația vamală și să organizeze și să coordoneze cu alte instituții

interesate (Ministerul Ecologiei, Ministerul Sănătății etc.) distrugerea produselor contrafăcute importate de SRL „Ilmava” din contul său și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acestor cerințe. În rest, hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015, a fost menținută.

La 26 mai 2017 și 12 decembrie 2017, SRL „Ilmava” prin intermediul avocatului Pascal Lilia, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

În acest sens, invocă că, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii, nu a fost stabilit faptul încălcării dreptului de proprietate intelectuală asupra mărcilor ce fac obiectul material al prezentului litigiu, precum și nu a fost dovedit și confirmat faptul încălcării de către SRL „Ilmava” a prevederilor legislației în domeniu.

La fel, invocă că, instanța de judecată urma să dispună din oficiu efectuarea unei expertize într-u constatarea afirmațiilor pârâtului precum că produsele sunt contrafăcute.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 10 martie 2016 a fost expediată în adresa părților prin scrisoarea de însoțire cu nr. 1352, fără dată (f.d. 238 Vol. I), și careva date privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului nu există.

Prin urmare, recursul declarat de SRL „Ilmava” la 26 mai 2017, se consideră depus în termen.

La 13 decembrie 2017, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 26 decembrie 2017 și 27 decembrie 2017, „The Procter & Gamble Company” și Serviciul Vamal și-au valorificat dreptul procedural respectiv și au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SRL „Ilmava”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Ilmava”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile

să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Ilmava”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilmava” prin intermediul avocatului Pascal Lilia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Dumitru Visternicean

Iuliana Oprea